

Dictee Rivierenland 2017, finale

auteur: Ronald Giphart

Taal is het wezen van het menselijk bestaan, we dromen in woorden, we spreken elkaar dagelijks toe, we schetsen elkaar majestueuze vergezichten, we vermeien elkaar met zoetgevooisde liefkozingen, we babbelen, converseren en debatteren, we zoeken woorden om uiting te geven aan onze diepste gevoelens en sibillijnste verlangens, we appen dat het een aard heeft en we parlevinken, klessebessen en causeren er lustig op los: wat een plezier de taal ons biedt!

Toch mag een dictee zoals u dat hier krijgt voorgeschoteld vanzelfsprekend nooit de intentie hebben om u te affronteren met affreuze formuleringen, want als het de portee van de dicteeschrijver zou zijn om deelnemers moedwillig af te folen met zogenaamde enigmatische spitsvondigheden, dan zou dat geenszins recht doen aan het divertissement en de verstrooiing die de taal vooral te bieden heeft.

Lexicologen en docenten hechten er om hun moverende redenen waarde aan dat woorden en zinnen door eenieder eensluidend en syntactisch correct worden opgeschreven in een nagenoeg onplooibaar, zij het soms obscuur notatiesysteem, opdat wij ons niet vergalopperen en zo helder mogelijk met elkaar communiceren — maar laat u zich daardoor niet ringeloren en besef dat de taal veel weidser en omvattender is dan louter de wijze waarop die aan het papier wordt toevertrouwd.